

N:o 31.

Af herr R. Gustafsson, om skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande utarbetande af förslag till lag om skiljedomstolar emellan arbetare och arbetsgifvare.

Att tvister mellan arbetare och arbetsgifvare skola uppstå hädanefter som hittills torde vara en själfklar sak, och att, vid försök att genomdrifva de olika meningarne fortfarande skola anlitas sådana vapen, som arbetsinställelse från arbetarnes sida och allmän arbetsafstängning från arbetsgifvarnes, torde ock kunna anses för gifvet. Men hvar och en, som känner de lidanden och bekymmer som medfölja arbetsinställelser och arbetsafstängningar, måste hysa den önskan, att något medel måtte sökas, genom hvilket dylika strider inom samhället må kunna om möjligt afvändas, biläggas eller åtminstone mildras och göras mindre bittra.

Flera sådana medel hafva inom andra länder blifvit pröfvade. De benämnas: »Förliknings- och skiljenämnder för arbetare och arbetsgifvare», samt »skiljedomstolar». Under senaste årtionden hafva sådana nämnder och domstolar varit i verksamhet och kommit till goda resultat, enligt hvad offentliga berättelser gifva för handen. Dessa nämnder äro af hufvudsakligen två slag: de som i allt stödja sig på frivilliga öfverenskommelser och de som stödja sig på särskilda för ändamålet stiftade lagar. Erfarenheten i andra länder har visat, att de senare äro att föredraga. Att äfven vi i vårt land skulle kunna draga fördel af sådana nämnders inrättande torde med skäl kunna förutsättas. Men för att ej famla bland de många olika systemen, innan vi finna det för våra förhållanden bäst passande, bör en undersökning förut göras af personer, som närmare känna vår arbetsmarknad, och först derefter förslag framläggas. Det är därför jag härmed vill föreslå,

att Riksdagen genom skrifvelse till Kongl. Maj:t måtte anhålla, att uppdrag gifves åt arbetarförsäkringskomitén,

att komitén, efter att i denna sak hafva inhämtat de åsikter och önskningsar i ämnet, som hysas af svenska arbetarnes fackföreningar och befintliga föreningar af arbetsgifvare, måtte utarbete förslag till inrättande af lagstadgade skiljedomstolar mellan arbetare och arbetsgifvare.

Stockholm den 25 januari 1887.

Richard Gustafsson.

N:o 32.

Af herr E. Forsselius, om ändring i kongl. förordningen angående fattigvården den 9 juni 1871.

Det är nogsamnt bekant, hurusom fattigvårdstungan i vårt land på senare tiden i oroväckande grad tillväxt så väl i städerna som på landsbygden, i många fall beroende derpå, att fattigvård måste tilldelas ej blott oäkta barn utan äfven mödrarne till dessa barn, under det att lagen är nästan vanmäktig mot fäderna till de oäkta barnen. En väsentlig brist förefinnes i gällande fattigvårdslag derutinnan, att föräldrar till legitima och illegitima barn icke äro likställda med afseende på skyldigheter gent emot fattigvårdssamhället. Till afhjelpande af nämnda brist framställes förliden riksdag tvenne förslag. Det ena afsåg att något mildra ett fattigvårdssamhälles tunga i förberörda hänseende derigenom att, då föräldrar till ett oäkta barn genom medellöshet eller eljest äro oförmögna att fullgöra dem åliggande uppfostringsskyldighet samt hafva hemorsträtt inom *olika* kommuner eller fattigvårdssamhällen, ett stadgande borde finnas, som ålade det samhälle, der den till faderskapet lagligen vunne egde hemorts- och försörjningsrätt, att årligen